

Георги Цанев
Капки от къпина

Като възета в русите стърнища,
краката ми оплитате, къпини.
Но свети като въглени в огнище,
кръвта ви на купчини, на купчини.

И аз посягам бавно да откъсна
от плодовете сладостно-гръпчиви.
Но като змии те по мене съскат
и всъщност всичко сладко е горчиво.

Поемам дъх, изправен след полето,
и в мен потичат капките парливи.
Но мисля си далеч са от сърцето,
или са от небраните къпини.

КРАЙ

© Георги Цанев

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9300>]